

Mukaddime

İnsan, diğer hayvanlar gibi sadece cismani hayatla kayıtlı değildir. Onun maddi-mânevî birçok ihtiyaçları vardır. Maddi sahadaki ihtiyaçlarının temininde kudretli ve tedbirli devlet adamlarının himmet ve himayelerine muhtaç olduğu gibi, mânevî sahada da bir çok hidâyet serdarlarının irşâd ve faziletlerine ihtiyacı vardır.

Dünya ve ahiretin saadet ve selametini temin için, bu iki sınıf insana ittiba etmek zaruridir. Aksi takdirde, fert de cemiyet de ilerleme kaydedemez. Rahatı gider, huzuru kaçır. Fikren sükûnete, kalben inşiraha kavuşamaz. Zaman zaman, ufukları kararan, büyük buhranlara düşen, nefis ve hevalarına uyararak korkunç dalaletlere sapan fert ve cemiyetleri irşâd etmek için Cenab-ı Hak kemal-i kereminden her asırda mânevî sultanlar, harika dehaler, büyük müşidler ve müceddidler göndermiştir. Tâ ki, irfanlarıyla, faziletleriyle, nasihatleriyle insanların ruhlarına inkişaf ve terakki, akıllarına istikamet ve nur, kalplerine feyz ve mârifet vererek onları cehaletten, dalaletten, sefahattan kurtarsınlar; ahlâken, fikren ve ilmen yükseltsinler.

Asr-ı saadetten sonra İslâmiyet'in nurunu neşreden ve Ümmet-i Muhammed'in en güzide fertleri olan *İmam-ı Âzam, Abdülkadir-i Geylani, İmam-ı Rabbani, Mevlâna, Şah-ı Nakşibend ve Şâzeli* gibi nice müçtehidler, müceddidler, müşidler, kutuplar, irşâd ve ikazlarını ilim ve irfana bina etmişlerdir. Onlar, nazarları âli, vicdanları parlak, ruhları revnâk, gönülleri mesrur olarak ebedi âleme intikal ettiler. Yapmış oldukları hizmetleri ise kıyamete kadar pâyidar olacaktır.

Hadis-i şerifte, her asır başında geleceği müjdelenen müceddidler, dînin yüksek hâdimleridir. Onlar, yeniden bir şey ihdas etmezler, yeni ahkâm getirmezler. Kur'an'a ve sünnet-i seniyyeye harfiyen ittibâ ederek, dînin hakikatını, ulviyetini ve asliyetini ortaya koyarlar. Dine karıştırılmak istenilen batıl şeyleri ve hurafeleri önlemeye çalışırlar ve ona karşı yapılacak tecavüzleri red ve evâmir-i İlahiyeyi ikame etmek için gayret ederler. Bunu yaparken dinin esaslarını bozmadan ve onun ruhuna uygun yeni izah tarzlarıyla, zamanın insanların idrakine uygun yeni iknâ usûlleriyle bu kudsi vazifeyi ifa ederler.

Müceddidlerin, ahkâm-ı dîniyenin izahı için zamanın fehmine uygun olarak yazdıkları eserler, sadece onların kendi zekâ ve irfanlarının neticesi değildir. Bunlar, doğrudan doğruya Kur'an ve sünnetin mânevî ilhamı ve feyzidir. Müceddid; Kur'an'ın esrarına hakkıyla vâkif, İslâmi ilimlerin bütün ahkâmında mütehasıs olan büyük zattır. Bu zâtlar âyet ve hadislerin sırlarına mazhar olma istidadına sahip mümtaz insanlardır. Onlar, akli ve nakli ilimlerin derinliklerine dalmış, keşfettikleri çeşitli cevherleri Müslümanların istifadesine sunmuşlardır.

Müceddidlik, âli ve mümtaz bir makam ve yüksek bir mertebedir. Kişi o makama

iddia ile değil; ilimde rüşuh kazanma yanında Cenâb-ı Hakk'ın ikram ve ihsanı ile çıkabilir. İlâhi hükümlerdeki maksatları idrak etmek onları tatbik sahasına koymak vazifesi onlardadır.

Müceddidin pek büyük bir kabiliyet ve pek geniş mâlumat yanında takva, salâhat ve yüksek ahlâkta da çok ileri olması iktiza eder. Ehl-i sünnet dairesinde olan mürşit ve müceddidlerin hepsinin, kâmil bir hidâyet ve müstakim bir yol üzerinde olduklarına itikat etmek Müslümanlar üzerine bir vecibedir. Zira Cenab-ı Hak, dine ait hükümleri ikâme ve şeriatın hikmetlerini Kur'an-ı Kerim ve sünnetten çıkarma hususunda bu zâtlara hususi bir ihsanda bulunmuştur.

Müceddid ve mürşitler, hakkın tecellisine sarsılmaz bir aşk ve muhabbetle bağlıdırlar. Şimdi insanîyet âlemi öyle bir hakikat güneşine muhtaçtır ki, hiç gurub etmesin. Öyle bir hidâyet rehberi arıyor ki, onun feyz ve irşâdına nail olanlar bir daha yollarını kaybetmesinler.

Bu milletin, hidâyet meşalesini taşıyan bir mürşide ve kendisini tenvir edecek bir rehber, ona cihad fikrini aşılacak bir mücahide, idrâkine en asil fikirleri telkin edecek bir mütefekkiye, hüsn-ü ahlâkta ona numune-i imtisal olacak bir müceddide, her zamandan daha ziyade ihtiyacı vardır.

İşte bin dört yüz senedir Âlem-i İslâm'ı ayakta tutan müceddidler silsilesinin asrımızdaki son mümessillerinden birisi **Bediüzzaman**'dır. Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin, o müstesna yaratılışı, harikulade istidat ve kabiliyetiyle bu helaket ve felâket asrına tasarrufa mezun bir imân ve irfan abidesidir.

Yüzlerce seneden eri bu milletin mukaddesatının mânevîyatının ve haysiyetinin bekçisi olan medrese ve zaviyelerin kapatıldığı, irfan yuvaları namında ne varsa hepsinin söndürüldüğü meş'um bir dönemde, Risalet-i Muhammediye'nin (A.S.V.) devamı için Cenab-ı Hak Teâla Hazretleri, sırf kendi lütuf ve kereminden, Hakim ve Rahim isimlerine mazhar Bediüzzaman gibi bir müceddidi asrımızda ihsan etti ve onun vesilesiyle, mârifet ve hakikatlar manzumesi olan Risale-i Risale-i Nur Külliyyatı'nı bu müşevveş asra lutfetti.

Bediüzzaman Hazretleri, telif ettiği bu külliyyat ile ilâ-yı Kelimetullah uğrunda bitmeyen bir enerjiyle bütün ömrü boyunca, yılmadan, usanmadan, yorulmadan mücâhede etti ve istikbal nesillerini dalalet girdaplarına atmak için çalışan komitelerin, o gün ettikleri tohumların meyvelerini yemeyecek, yeni bir neslin tohumlarını attı.

Bütün insani faziletlerin kendisinde toplandığı böyle bir mürşid-i kâmilin ve O'nun telif ettiği böyle bir hikmet ve esrar hazinesinin kadrini ortaya koyacak ifade ve ibareleri serdetmek, benim haddimin pek fevkindedir. Kitabın birinci bölümünde o muazzez ve mübeccel üstadın, şahsiyeti, vazifesi ve irşâdı hakkındaki kanaâtlerimi yazdım.

Kitabın ikinci bölümünde ise; birçok mefhum gibi kasıtlı olarak yanlış tefsir edilen **“cihad”**ı izah ettim. Yeryüzünde Hakk’ın yüceltilmesi ve batılın bertaraf edilmesi hedefine müteveccih olan bu mukaddes hakikat, Kur’an’ın tebcil ve iltifatına mazhar olmuştur.

“Ey imân edenler! Allah’tan korkun. Ona yaklařmaya yol arayın ve yolunda cihad edinki, kurtuluřa eresiniz.” (Maide, 5/35)

cihadın ehemmiyetini ifade eden bunun gibi bir çok ayet-i kerime vardır.

Hakiki mücahidler için cihad mukaddes bir vazife, ilâhi bir ikram ve ulvi bir lütuftur. Cenab-ı Hak cihadı insan fıtratında derc etmiş, ifası için de ona azim bir irade vermiştir. On dört asırdan beri İslâmîyet’i neşr ve tebliğ vazifesini şan ve şerefle ifa etmiş olan mücahitlerin sayesinde Kur’an’ın ulvi hakikatleri ve nurları, cihanın muhtelif iklimlerine yayılmıştır.

Cihad, *icrası zaruri olan hakikatlerden biridir.* Milletlerin istiklali bununla teminat altına alınır.Bu kudsi hakikat her devirde İslâm’ın tealisinde ve terakkisinde esas olmuştur. Nefisle cihad edilerek kalpler günahlardan ve masivadan temizlenmiş,ilmi cihadla akıllar cehaletten, dalaletten kurtarılmış ve maddi cihadla da İslâm memleketleri harici düşmanların saldırılarından korunmuş ve İslâm’ın nuru yeni beldelere ulaştırılmıştır.

Bugün gençliğimize cihadın ne olduğunu Peygamber Efendimiz’in (asm) bu ulvi vazifeyi nasıl ifa ettiğini, her asrın müceddidlerinin bu vazifeyi hangi sahada icra ettiklerini ve nihayet ahir zaman fitnesinin bütün şiddet ve dehşeti ile hüküm sürdüğü asrımızda Bediüzzaman Hazretlerinin cihad vazifesini nasıl ifa ettiğini bütün açıklığıyla anlatmak gerekir. Tâ ki cihadı dar bir çerçevede değerlendirip de yanlış tefsir etmesinler.

Bediüzzaman Hazretleri, *bütün hayatını hakaik-i imaniye ve Kur’ânîyeye hasr ve vakf etmiş büyük bir müceddiddir.* Tebliğ, irşâd ve cihad-ı mânevî vazifeli bir peygamber varisi ve bir mürşid-i kâmilidir.O, zamanın ihtiyacına göre ne yapılması gerekiyorsa onu en güzel şekilde ifa etmiş, tefrikanın ve her türlü menfi hareketin daima karşısında olmuştur.

“Eski Said” döneminde telif ettiği eserlerinde ferdi ve içtimai hayatın ahengini temin eden düsturlara ağırlık vermiş, **“Yeni Said”** döneminde ise, imân hakikatlarını akli ve nakli delillerle izah ve isbat eden Risale-i Nur Külliyyatı gibi bir hidâyet meş’alesini insanlık âlemine hediye etmiştir. Bu müstesna eserler, hem akli ikna, hem kalbi tatmin, hem de sulh-u umuminin esaslarını tahkim eden ulvi derslerle doludur.

Risale-i Nur hareketi, zulmetleri dağıtan bir nur hareketidir. Yüksek bir iktidar ve maharetin tecellisi olan bu hareket, gelecek nesilleri tenvir ve irşâd edecek büyük bir kuvveti haizdir. Bu hareket kalp ve gönüllere imân, mârifet, muhabbet, şefkat ve fedakârlık gibi ulvi hisleri telkin ederek, ferdi ve içtimai hayatın huzur ve sükûnunu temin ve garanti etmektedir. Bu hakikatlar vicdan-ı külli ve kalb-i umumiye tedavi ve ihya etmeye kâfi ve vâfidir. Bu müstesna külliyatın müellifi olan Bediüzzaman Hazretleri, hayatını aşk ve şevk ile Allah'a vakf etmiş. Allah için cihad etmiş, Allah için yaşamıştır.

Büyük kısmi sürgünlerde ve zindanlarda geçen o bereketli mücâhede hayatı sonunda milyonların imanını kurtarmağa vesile olmuş ve davasında biiznillah muvaffak olarak huzur-u Rahmana gitmiştir. Bediüzzaman'ın büyüklüğünü anlamak için, yaşadığı devrin ne derece dehşetli olduğuna bakmak lazımdır. Onun devrinde koyu bir gaflet ve cehalet hakimdi. Öyle ki insanlar, dilinden, dininden, tarihinden ve ananelerinden koparılmış, itikatlar sarsılmış, ahlaklar bozulmuştu. Zemin yüzünün görmediği pek dehşetli dinsizlik cereyanları hüküm sürmekte idi. Rezalete fazilet, fazilete rezalet denmekte idi. Medrese ve zaviyelerin kapatıldığı, ezan ve Kur'an okumanın yasak olduğu ve bir çok âlimin idam edildiği dehşetli bir devir yaşanıyordu. Himmet erbabı, hiçbir tarihte, onun zamanındaki gibi ezâ ve cefâyâ maruz kalmamıştı.

Helaket ve felaket asrında menfi cereyanlar, imansızlık ve sefahet ateşi her tarafı kasıp kavurmakta idi. Üstad, bu manzarayı şöyle dile getirir:

“Karşımda müthiş bir yangın var. Alevleri göklere yükseliyor, içinde evlâdım yanıyor, îmanım tutuşmuş yanıyor...”

İşte Bediüzzaman, böyle bir asırda kalbinin en derinliklerinde hissettiği bu yangını söndürmek ve İslâm âlemini yeniden uyandırmak için durmamış, dinlenmemiş, yaz-kış demeden çalışmıştır. İnsanların ruhunda ve vicdanında var olan imân, fazilet ve aşk-ı ilahi ateşini yeniden alevlendirmiştir. Temsil ettiği dava ve ortaya koyduğu prensiplerle imân, ahlak ve fazilet kalasının mimarı olmuştur. Bu bakımdan O'nun ortaya koyduğu bu ilim ve irfan hareketi bir ekol haline gelmiştir. Artık bu ekol etrafında her meslek gurubundan insanlar pervane gibi önmektedirler.

Milletin mânevî temellerini sarsmak, zedelemek ve yıkmak isteyen bedbahtlar, bütün kuvvetleriyle ve ordularıyla ona hücum ettiler ve çeşitli iftiralar attılar. Hatta ölümünden sonra bile onu kabrinde rahat bırakmadılar, mezarını açarak mübarek naaşını alıp bilinmeyen bir yere götürdüler.

Kendi ifadesiyle: **“Elleri bağlı, zaif ve hasta bir tek adama ordular taarruz ettiği”** hâlde, o, bu gayesinden dönmemiş, davasından zerre kadar taviz vermemiş, eğilmemiş, yılmamış ve yıkılmamıştır. Çünkü o, izzet-i imaniyesinden gelen büyük

bir şehametle, gizli zındıka komitelerinin bütün planlarını akim bırakmıştır. Onun bu harika metanet ve gayretini, sabır ve tahammülünü, celadet ve şecaatini tarih hakkıyla takdir edip, hayranlıkla yad edecektir.

Evet, senelerce şer kuvvetlerin bu milletin tarihine, mukaddesatına, iffetine, ibadetine, ulvi seciyelerine yaptığı korkunç hücumu karşı, Bediüzzaman Hazretleri dağlar gibi metanetiyle seddolmuştur. Dâhili ve harici bütün hücumlar, o Kur'ânî sedden gedik açamamışlar ve geri çekilmişlerdir. Bediüzzaman, yolu ve izi olmayan, ancak yaya olarak veya at ile gidilen ücra bir köy olan Barla'ya sürgün edilmek suretiyle insanlardan uzaklaştırılıp unutturulmak isteniyordu. Fakat onu unutturmak isteyenler unutuldu ve yok etmek isteyenler yok oldular. O ise, daima terakki ederek şahikadan şahikaya yükseldi, nur-u irfan ile etrafını aydınlattı. Bir arif-i billah için yetiştirilmesi mümkün olan en büyük zirve-i kemalata vasil oldu.

Bediüzzaman, *İslâm dinini, asrın insanların idrakine uygun olarak anlatmaya muvaffak oldu.* Bediüzzaman da her fani gibi bu dünyadan göçüp gitmiş; ancak ölümsüz fikirleri ve ilim, irfan ve fazilet sahasında ortaya koyduğu emsalsiz eserleri ve yaptığı hizmetleri ile tarih sahnesinde yerini almıştır ve ebede kadar da gönüllerde yaşayacaktır. Bu imân, fikir ve mücadele insanının büyüklüğünü yâr da ağyâr da kabul etmektedir. Başta Arapça ve İngilizce olmak üzere kırktan fazla dile çevrilen Risale-i Nurlar, ihtiva ettiği ulvi hakikatler ve derin mevzuları ile bütün dünyada büyük bir şevk ve zevkle okunmaktadır. Bediüzzaman, himmetli ve selahiyetli çalışmalarıyla, asrın karanlığı içinde gömülüp perdelenen gerçeklerini ortaya koymuştur.

İşte böylesine engin ve zengin fikirleriyle namütenahi bir ufuk çizmiş olan bu hamiyetperver, âlicenap, fedakâr ve vefakâr mücahidin bu mânevî cihadını ve ulvi irşâdını gelecek nesillere elden geldiğince tanıtmayı vicdani bir borç telakki ettim. Bunun için *“İrşâd Sahasında Bediüzzaman”* ve *“Cihad Sahasında Bediüzzaman”* adlı eserlerimi kaleme aldım. Ayrıca, dostlarımın ısrarıyla *“Bediüzzaman'ı Nasıl Tanıdım”* adlı eser telif ettim. Daha önce ayrı ayrı basılan bu üç eserin birlikte basılmasının daha faydalı ve uygun olacağı kanaatine vardık.

Bu eserin imân ve Kur'an hizmetine faydalı olmasını Rabbi Rahimimden niyaz ediyorum.